

▫ Číslo 2 ▫ Ročník 20 ▫ Jún 2024

ŠTUDENSKÝ ČASOPIS

Periodikum

● A R V

Obchodná akadémia Rožňava

**ZAZIŤ KUS SVETA
V KAŽDOM KONCI JE NOVÝ ZAČIATOK
PROFESOR STAR FIKTÍVNYCH FIRIEM
MLADÍ VIDIA SVETLO NA KONCI TUNELA**

ŠTÚROVO PERO

EDITORIÁL

Často sa dostaneme do situácií, ktorým by sme sa najradšej vyhli, no možno by sme premárnili šancu k začiatku nového úryvku v našej knihe života. Práve takto som sa stala šéfredaktorkou nášho školského časopisu Sršeň. Zo začiatku som nebola veľmi stotožnená s nápadom pani profesorky, aby som dostala v redakčnej rade post práve šéfredaktorky. Avšak po prijatí príležitosti zúčastniť sa celoslovenskej novinárskej súťaže Štúrovho pera vo Zvolene som zmenila názor a som veľmi vďačná pani profesorky, že som mala možnosť získať nové a užitočné skúsenosti do života, tak aj k žurnalistike. Mojou hrdosťou bolo prezentovanie nášho časopisu pred ostatnými účastníkmi. Mohla som si vypočuť hodnotenie odborníkov, ktorí poukázali na chyby, ktoré by som mala vylepšiť alebo zmeniť a zároveň poradili, ako spraviť časopis atraktívnejším. Moja práca v časopise dosiaľ nebola veľmi aktívna, ale rada by som to zmenila a posunula úroveň tohto časopisu na ešte vyššiu. Som si vedomá toho, že to bude náročné a bude potrebné investovať do toho viac času, ale rada by som zanechala po sebe na škole nejakú stopu alebo pamiatku. V čísle tohto časopisu sa môžete dočítať okrem zážitkov zo Štúrovho pera aj napríklad o úspechoch cvičnej firmy Včelíja farma Slnovrat v Prahe na medzinárodnej súťaži, o homeschoolingu - vyučovaní v domácom prostredí, o župných dňoch... Ale aj o tom, ako sa s nami lúčili naši tohoroční štvrtáci, ktorí si zasadili svoj stromček - čo je našou novou tradíciou. Verím, že sa Vám tento ročník časopisu bude páčiť. Želám Vám príjemné čítanie!

Barbie

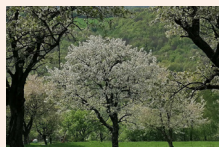
OBSAH

Zažiť kus sveta 3

Mladí vidia svetlo na konci tunela 6

Ako nevesta v bielych šatách 11

Žltá ľalia - náš prvý slovenský rap? 12

Profesor Star fiktívnych firiem 14

Tri dni s klávesnicou len pre tých najlepších 18

Učiteľstvo je náročný koníček 20

HOME SCHOOLING - nový trend či výmysel? 22

Finančná sloboda 24

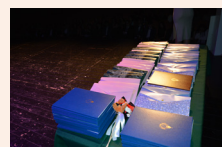
p. maple CELÉ ZLE 26

Sokol rároh maskotom 28

Snaha motivovať sa a rásť 32

V každom konci je nový začiatok 34

Zažiť kus sveta

BELGICKO, KRAJINA KTORÁ, JE NIE LEN POLITICKÝM, ALE AJ KULTÚRNYM EPICENTROM A SRDCOM EURÓPY. JE TO IDEÁLNE MIESTO, KDE SA VZDELÁVANIE STRETÁVA S DOBRODRUŽSTVOM.

Príprava stánku Včelia farma Slnovrat

V dňoch 22. a 23. februára usporiadala organizácia COFEP, stojacia za BELFAIR 2024, medzinárodný veľtrh pre cvičné firmy v Nekkerhal v Mechelene. Ja a ďalší moji piati spolužiaci zo IV.B triedy, sme vďaka ERAZMUS+ mali možnosť vycestovať, a tohto veľtrhu sa zúčastniť, a to za doprovodu pani učiteľky Bukovskej a Šivecovej, ktorým sme veľmi vďační ako to s nami zvládli.

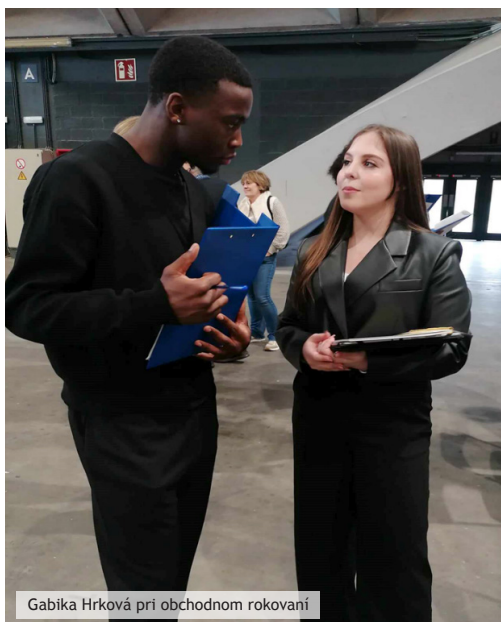
„Moja škola, mi umožnila pomocou projektu Erasmus + navštíviť krajinu Belgicko. Išli sme tam s cieľom odprezentovať našu cvičnú firmu Včelia farma Slnovrat. Celý veľtrh na mňa pôsobil veľmi dobre. Bola

tam príjemná atmosféra a mnoho krásnych miest, ktoré sme navštívili. Každý z nás vedel čo má robiť a celý náš manažérsky tím bol zohratý.“

Viki

Skúsenosti na nezaplatenie

Celú šesťdňovú aktivitu, vrátane cesty, prehliadok miest a ich pamiatok a samotný veľtrh nám dal neskutočne mnoho krásnych zážitkov, no hlavne skúsenosti, ktoré nám v našom budúcom živote pomôžu. Boli sme ubytovaní v krásnom hoteli v malebnom mestečku

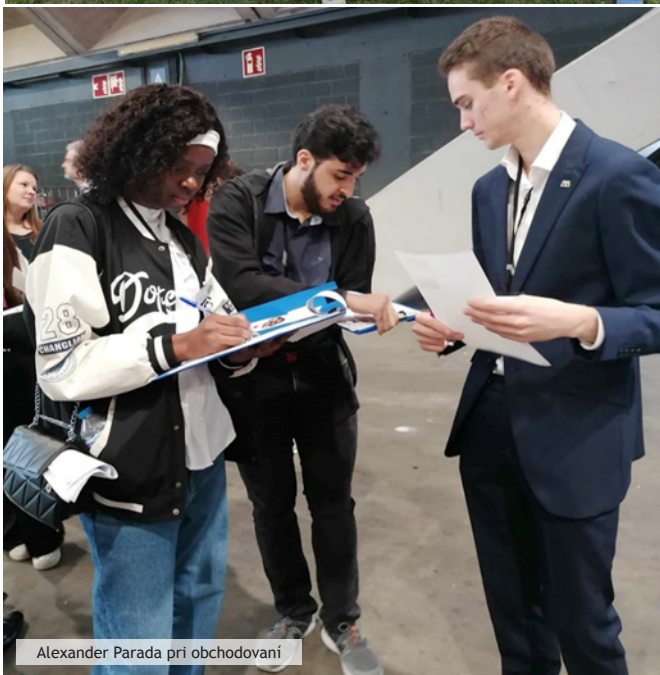
Gabika Hrková pri obchodnom rokovaní

Viki Slivková a Tamara Klimentová v stánku cvičnej firmy

Členovia našej firmy pred Atomiom pri Bruseli

Alexander Parada pri obchodovaní

s názvom Mechelen. Práve tu sa odohrával dôvod našej cesty, náš prvý zahraničný veľtrh. Keby som to mala porovnať s tými slovenskými, musím povedať, že to bolo síce odlišné, ale nie až tak, ako som očakávala. Veľmi nás bavilo prezerať si stánky druhých firiem, obchodovať v nich, zbierať inšpiráciu a spoznávať nových ľudí, veď to je predsa dôvod, prečo sa na veľtrhy chodí. Na začiatku sme mali obavy ako to zvládneme, keďže sme museli celý čas komunikovať iba v anglickom jazyku, ale musím sa pochváliť, že sme to všetci zvládli bez problémov. Na veľtrhu boli 3 súťažné disciplíny, a to 60 sekúnd vo výťahu, instagramový post a mystery shopping. Síce sme sa neumiestnili na prvých 3 miestach, aj tak som veľmi spokojná ako sa nám darilo a veríme, že aj naše pani učiteľky.

„Účasť na medzinárodnom veľtrhu cvičných firiem v Mechelene mi priniesla veľa pozitívnych skúseností a zážitkov. Spoznal som novú a inú kultúru krajiny, vyskúšal som si obchodovanie na medzinárodnej úrovni a zároveň som si zlepšil svoje komunikačné schopnosti. Ak by som to mal zhrnúť, táto možnosť bola pre mňa kladným prínosom v mojom živote.“

Alexander

„Som vďačná za to, že mi škola umožnila vidieť aspoň kúsok sveta, zúčastniť sa obchodovania alebo si pozrieť krásy Európy a prežiť ich s úžasnými ľuďmi.“

Tamarka

Krásy Belgicka pre nás odhalené

Počas tohto výletu sme navštívili mesto Antverpy a Brusel. V Bruseli sme mali vymyslený celodenný program, ktorý pozostával z návštevy ligotavého Atómia, pozreli sme si aj nádherné historické námestie a samozrejme nesmela chýbať ani prehliadka parlamentária. Tento nádherný deň sme ukončili chutnou večerou v talianskej reštaurácii.

„Môj celkový postreh ohľadom medzinárodného veľtrhu Erasmus+ by som začal priznaním, že som prvýkrát cestoval lietadlom, čo bolo skvelé, aj keď som mal trochu strach. Ten

ma však rýchlo prešiel. Brusel je fascinujúce mesto. Najviac som sa tešil na jedlo, ale uchvátila ma aj architektúra a celá atmosféra mesta. Ďalším nezabudnuteľným zážitkom bola príležitosť komunikovať s ľuďmi v angličtine a podieľať sa na veľtrhu cofep.be, ktorý funguje trochu odlišne od obvyklého obchodovania u nás doma.“

Julo

Som veľmi rada, že som mala príležitosť si niečo takéto zažiť. Veď tieto výlety sú aj o upevňovaní medziludských vzťahov a vytváraní spomienok, na ktoré môžeme na stretnutiach spomínať. Milí študenti, ak máte príležitosť sa niečoho takého zúčastniť, neváhajte, všetka práca, ktorá za tým stojí sa naozaj oplatí. Toto je spôsob ako si pobyt na strednej škole spríjemniť a obohatiť.

Text a foto: Gabika

Návšteva Parlamentária

Hala veľtrhu študentských firiem v Mechelene, Belgicko

Mladí vidia svetlo na konci tunela

ZA VYVRCHOLENIE NAŠEJ SNAHY, PRINIESTŤ VÁM NOVINKY A ZAUJÍMAVOSTI Z NAŠEJ ŠKOLY PROSTREDNÍCTVOM ŠKOLSKÉHO ČASOPISU, POVAŽUJEME JEHO ÚČASŤ V NAJPRESTÍŽNEJŠEJ SÚŤAŽI V TEJTO OBLASTI - ŠTÚROVOM PERE.

S našim časopisom Sršeň sme sa zapojili do 30. ročníka súťaže mladých žurnalistov, stredoškolských i vysokoškolských časopisov na Slovensku, Štúrovho pera. Súťaž podporuje a rozvíja novinárske nadanie študentov stredných a vysokých škôl a umožňuje im prezentovať školské časopisy a novinárske príspevky,

napomáha k rozširovaniu poznatkov v tejto oblasti. Tento rok sa do súťaže prihlásilo 57 stredoškolských časopisov. 19. - 20. apríla sme sa už tradične zišli v krásnych, moderných priestoroch knižnice Ludovíta Štúra vo Zvolene na vyhodnotení tejto súťaže.

Organizačný výbor i hostia Štúrovho pera

Prvé dojmy

Ja som sa dvojdnovej akcie nabitej aktivitami zúčastnila prvýkrát, keďže som bola nominovaná za novú šéfredaktorku nášho časopisu a nevedela som, čo ma čaká. Bola som veľmi milo prekvapená veľkoleposťou, dobrou organizáciou, priateľskou atmosférou a medializáciou celej udalosti. Patrik Herman nám hneď na začiatku objasnil „Čaro podujatia je v tom, že sa môžete od seba navzájom inšpirovať“. Po návrate domov som

si hneď na druhý deň musela sadnúť k počítaču a opísať svoje dojmy, kým som ich mala čerstvé v pamäti. Ubytovaní sme boli v stredoškolskom internáte, takže si to mnohí viete predstaviť, že o domacom alebo hotelovom komforte tu nemôže byť reč. Napriek tomu som bola spokojná, pretože mi nič nechýbalo a už tu som nadviazala prvé známosti a vymenili sme si so spolubývajúcimi prvé skúsenosti z práce pre školský časopis. Veľmi dobre sa o nás postarali a aj strava bola chutná.

Redaktor Lukáš Diko hodnotí časopis Sršeň

Pavol Vitek, šéfredaktor časopisu Obrana pri hodnotení časopisov

Slová chvály i kritiky

Hneď po príchode sme obdržali harmonogram aktivít a začali sme hodnotením časopisov odborníkmi zo žurnalistiky. Vyzbrojená poznámkovým blokom a perom som netrepezlivo očakávala rady i kritiku našich hodnotiteľov. Rozdelení sme boli do troch skupín podľa názvu časopisov a abecednom poradí a postupne sme rotovali medzi tromi hodnotiteľmi. Časopisy hodnotili traja nezávislí porotcovia: Pavol Vitek, šéfredaktor časopisu Obrana a zakladateľ Štúrovho pera, Patrik Herman, mode-

rátor TV Markiza a redaktor Lukáš Diko. Pomerne detailne sa zaoberali plusmi i nedostatkami našich časopisov. Varovali nás pred chybami, ktorých sa často dopúšťame, ale vyzdvihovali aj detaily, ktoré robíme na veľmi dobrej úrovni. „Fotografia povie viac ako tisíc slov“ sú slová Patrika Hermana, ktoré si chceme naozaj vziať k srdcu. Bola som veľmi hrdá, keď z úst porotcov odznievali slová chvály na rozvoj nášho časopisu Sršeň a jeho neustály rast do kvality.

Patrik Herman, moderátor TV Markiza predvádza ako správne fotiť objekty

Celá plejáda stredoškolských časopisov

Odkaz lídra edukácie

Ja osobne som sa najviac tešila na besedu s pánom ministrom školstva, výskumu, vývoja a mládeže, Tomášom Drukerom. Pán minister zbral pozvanie na besedu s nami veľmi vážne, prišiel v obleku a kravate ako sa na takéto podujatie patrí, ale Patrik Herman ho hneď na úvod vyzval, aby si vyzliekol sako a kravatu a dodal tým nášmu brífingu menej formálnu, uvoľnenú atmosféru. „*Vidím, že mladí ľudia vidia svetlo na konci tunela*“, začal svoje odpovede na naše otázky pán minister. Mňa zaujala reč o reforme školstva. Pán minister vidí výrazný odliv mozgov z našej krajiny do zahraničia, a aby tomu zamedzil a rezort dokázal uskutočniť hlbšie a dlhodobejšie zmeny, potrebuje k tomu nadšených a odhodlaných ľudí. „*Jednotlivec nemá šancu nič čo zmeniť, rýchlo sa prispôbi prostrediu. Potrebujem armádu mladých a odhodlaných ľudí, ktorí sa vrátia na Slovensko a chcú niečo zmeniť*“ Mladým ľuďom podľa jeho slov chýbajú kluby, kariérny manažment, nevedia riešiť veci, nevidia iné príklady či vzory. Preto by chcel výrazne podporiť ich mobilitu, dať im šancu cez štúdium v zahraničí či rôzne stáže vidieť ako to beží inde, čo je moderné a čo sa vyžaduje, ale zároveň očakáva, že sa títo mladí ľudia s novým pohľadom a názormi vrátia a pohnú aj horami. Mládež musí rozvíjať inovatívne zručnosti, svoju zvedavosť, musí byť flexibilná, čo sa týka aj rekvalifikácií, aby bola na trhu práce uplatniteľná. „*Vplyvom rýchleho rozvoja technológií a príchodu umelej inteligencie sa amortizácia vzdelania každého z nás výrazne skracuje*“.

Tomáš Drucker, minister školstva, výskumu, vývoja a mládeže

Cena za dlhoročnú podporu

Pán minister nám odhalil: „*Ja nie som z učiteľskej rodiny, ale mám veľký rešpekt pred učiteľským povoláním*“. On sám vyštudoval elektrotechnickú strednú školu, neskôr právo i biznis. Na škole nemali školský časopis, v ktorom by žiaci mohli vyjadrovať svoje názory, ale zato mali školské FM rádio. V rámci 30. výročia Štúrovo pera boli odmenení piati pedagógovia za dlhoročnú podporu pri tvorbe študentského časopisu. Bola som veľmi hrdá, keď medzi ocenenými bola aj naša dlhoročná mentorka školského časopisu Sršeň, pani učiteľka Helena Fraňová a ocenenie si prevzala z rúk pána ministra Tomáša Drukeru.

Helena Fraňová v rozhovore s p. Tomášom Drukerom po prevzatí ocenenia

Áký ste mali pocit, keď odznelo vaše meno na ocenenie?

„*Bola som veľmi poctená. Od začiatku ako som prevzala patronát nad časopisom sa snažím o jeho rozvoj a baví ma to. Vždy mám radosť keď dokončíme nové číslo časopisu a ešte väčšiu, keď ho dobre hodnotia aj odborníci na takomto podujatí. Najviac by ma však potešilo, keby som tento elán mohla odovzdať aj mladým ľuďom a otvoriť im oči, aby neboli ľahostajní voči tomu čo sa okolo nich deje.*“

Pocit ozajstnej „tlačovky“

Hostami Štúrovho pera boli aj Zuzana Kovačič Hanzelová, investigatívna novinárka a Michal Kovačič, redaktor publicistiky a spravodajstva TV Markíza. My sme mali možnosť vyspovedať týchto dvoch mladých ľudí z brandže, ktorej súčasťou sa chceme i mnohí z nás stať a veru sme ich poriadne vyobracali a vyspovedali. Prinášam vám asi tie najzaujímavejšie otázky a odpovede.

■ Ako udržíte plač pri rozhovore s pánom Harabínom a ako udržíte smiech pri rozhovore s pánom Ficom?

M: Čo sa týka smiechu, počas pandémie mi v tom pomáhala rúška. Teraz v podobnej situácii dvíham k ústam pohár s vodou. Nutkanie k plaču nikdy nepocitujem.

■ Ako hodnotíte novinársku prácu? Nemáte záujem ísť pracovať do politiky?

Z: Novinárska práca je super zaujímavá. Pri svojej práci máte možnosť pýtať sa na všetko čo vás zaujíma. Záujem, ani chuť ísť do politiky či parlamentu nemám.

■ Správajú sa politici ináč pred kamerou ako v zákulisi po relácii?

M: Pred kamerou sú veci amplifikované, ale na správaní sa politikov po vypnutí kamier sa toho veľa nemení.

Niektorí sú korektní a po relácii si podajú ruky, ale na pivo spolu určite nezajúdu.

■ Ako si udržujete zdravý duševný stav?

M: Svoje myšlienky si najradšej triedim pri behaní. Najprv som chodil behať so psom, teraz behám aj 10 a viac kilometrov. Pes je už starý, už nevládze, takže chodím sám.

Z: Terapia u psychológa je veľmi drahá, ale pomáha. Ja sa však snažím tráviť veľa času s priateľmi a v prírode.

■ Ako sa vám páčilo v Let´ s dance?

M: Nič horšie ako Let´ s dance som nezažil. Skôr by som odmoderoval diskusiu medzi prezidentmi z opačných kútov sveta, ale quick step už nikdy viac.

■ Stalo sa vám, že ste zlyhali?

Z: Vy, mládež, máte asi často pocit obáv zo zlyhania. My sme zlyhali veľakrát. Neexistuje práca bez chýb. Je úplne v poriadku zlyhať. Keď robíte reportáž za reportážou, nie je čas premýšľať o zlyhaní.

M: Novinárčina je krásna práca, každý deň môžete pracovať s niečím novým, stretávať nových ľudí. Váš článok môže pohnúť vecami. Ak vás práca baví, robíte ju dobre, Slovensko je na to tá správna krajina.

Zuzana Kovačič Hanzelová a Michal Kovačič

Barbara Podracká pri preberaní ceny z rúk Pavla Viteka

Dobrý pocit na záver

Veľmi som ocenila, že dvojdňový program bol nabitý aktivitami a mala som pocit, že som skutočný novinár v kolotoči diania. Plusom bolo aj nadväzovanie priateľstiev a možnosť výmeny skúseností s členmi iných, často i skúsenejších, redakčných rád školských časopisov. Vyvrcholením akcie bolo vyhlasovanie výsledkov, ktoré nás tiež veľmi milo prekvapilo a potešilo. Hlavnú cenu - Štúrovo pero sme síce nezís-

kali, ale dostali sme **bronzové ocenenie RTV**, ktoré, podľa slov Patrika Hermana, predstavuje malý krôčik k dosiahnutiu jednej z hlavných cien. Za našu stálu rubriku „Ach tie financie“ sme získali

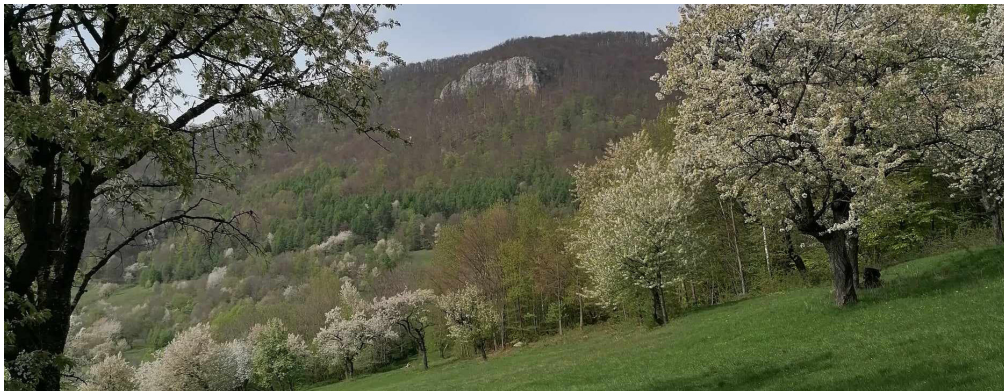
3. miesto od Nadácie Slovenskej sporiteľne a navyše si nás všimlo aj **Vydavateľstvo Martinus**, ktoré nám udelilo **bronzové ocenenie** za články podporujúce lásku ku knihám.

Text a foto: Barbi

Barbara Podracká pri vyhlasovaní ocenenia časopisu Sršeň

Ako nevesta v bielych šatách

OKRES ROŽŇAVA MÁ NÁDHERNÚ PRÍRODU A JE TOHO VEĽA, ČO MÔŽE PONÚKNUŤ V KAŽDOM ROČNOM OBDOBÍ. POČULI STE UŽ O BRDÁRKE A ČÍM JE VÝNIMOČNÁ?

Brdárka (555m n. m.) je malá horská obec, ktorá leží učupená medzi Stolickými vrchmi. Dostanete sa k nej z Rožňavy po ceste č. 67 smer Dobšiná a potom za Henckovcami odbočíte vľavo na cestu č. 587, alebo sa vydáte smer Štítnik po ceste č. 587, v Štítniku odbočíte vpravo na Roštár, Markušku a Hankovú. Samotnú obec tvorí asi iba 40 domov osadených na slnečnom úbočí so sadmi ovocných stromov pod vrchom Radzim (991 m n. m.). Okrem zachovalej ľudovej architektúry a pamiatkovo chráneného kostola zo 17. storočia, ponúka aj rôzne aktivity v rámci Projektu obnovy dediny a vidieckeho turizmu ako sú napríklad remeselné dielne. Toto všetko však stále nie je dôvodom, prečo na jar, koncom apríla a začiatkom mája sem prichádzajú stovky turistov, milovníkov prírody i romantiky každý deň z takmer celého Slovenska. V minulosti sa tu organizovalo podujatie Leto v Brdárke zamerané na skrášľovanie obce i odovzdávanie zručností tradičných ľudových remesiel.

Preslávené sady

Ešte stále vám nesvitá? Brdárka je tiež známa ako rozprávková krajina rozkvitnutých čerešní. Výsadba prvých sadov sa vraj datuje až do stredoveku. Nachádza sa tu približne 4000 čerešňových stromov, preto sa obec preslávila ako obec s najväčšou koncentráciou čerešňových stromov na Slovensku, láskou k prírode a včelám.

Očarenie v bielom prevedení

Ja som túto rozprávkovú krajinu tiež navštívila ešte v polovici apríla. Vraj čerešne tento rok rozkvitli oveľa skôr, tak som nechcela zmeškať ich povestnú krásu. Keď sme sa blížili k dedine, prekvapil ma dlhý, ako had sa vinúci, rad odparkovaných áut na okraji úzkej príjazdovej cesty už takmer kilometer pred dedinou. A veru tu boli ŠPZ-ky z rôznych okresov i krajov. Pešo sme kráčali hore dedinou až k miestu, kde sa

začínala poľná cesta a okolie malo ráz jednej úžasnej záhrady. Deň bol ako namaľovaný, krásny, slnečný a jemný vetrik rozsieval nežný dážď bielych lupienkov. Záhrada ako nevesta v bielych šatách sa tiahla úbočiami a dolinami kam až oko dovidelo. Keby bola farba kvietkov ružová, veru by som si pripadala ako v nejakej japonskej záhrade so sakurami. Proste úžasná nádhra, ktorú ocenia nielen vyslovene romantické duše a zaľúbení.

Turistickými chodníkmi

Vrelo odporúčam vidieť tú nádhru na vlastné oči a nie len z fotografií. Oplatí sa sem vybrať v hociakom období a vybrať si niektorý z turistických chodníkov a stráviť pekný deň potulkami v miestnych horách. Na miestach, kde kedysi furmani nakladali na vozy čerešne, sa dnes začínajú turistické chodníky. Jeden z nich, možno i najzaujímavejší, vedie na útočisko zbojníka Dovčička, kopec Radzim. Na skale nad dedinou zreteľne vidieť akoby stoličku vytesanú do skaly, ktorú miestni ľudia pomenovali po zbojníkovi tunajšieho chotára.

Text a foto: CT

Žltá ľalia - náš prvý slovenský rap?

NAVŠTÍVIL NÁS SLOVENSKÝ HEREC A GLOSÁTOR LUKÁŠ LATINÁK, KTORÝ V NÁS CHCEL PREBUDIŤ LÁSKU K SLOVENČINE A POÉZII.

V apríli našu školu navštívil slovenský herec a glosátor Lukáš Latinák. Každý si ho hneď predstavil v úlohe Hurku z Profesionálov alebo člena Partičky, on k nám však zavítal s úplne iným úmyslom. V rámci svojho vystúpenia dokázal prepojiť historický vývin slovenského jazyka so súčasnými témami rezonujúcimi v spoločnosti. Presvedčil nás, že diela nielen štúrovských básnikov ako napríklad Žltá ľalia od Jána Bottu, ale aj mnohé ďalšie, nesú silný ľudský odkaz príznačný pre túto dobu. Ukázal nám, že keď máme pri čítaní otvorené nielen oči, ale predovšetkým srdcia, sme si všetci schopní nájsť pre seba to podstatné. Čítanie básní nie je ani zastaralé, ani smiešne či nepodstatné. Básne nám stále majú čo odkázať a dokážu nás aj pobaviť. Poukázal totiž na paralelu medzi rytmom niektorých básní a súčasným rapom, ktorý je nám mladým tak blízky.

Momentky z môjho života

Na začiatku nám prezradil aj niečo o sebe a svojej rodine a porozprával nám o svojom štúdiu na strednej škole. Možno to mnohí nevedeli, ale Lukáš Latinák je vyštudovaným sklárom. Toto štúdium ho vôbec nebavilo a spočiatku nemal ani potuchy, čo to obnáša. Vybral si ho preto, lebo sa naň hlásil jeho najlepší kamarát. „Aspoň bude sranda štyri roky. A aj bola, ale po skončení som sa v profesii sklára už nevedel predstaviť. Otec robil ochotnícke divadlo a ja som mu neustále kradol texty a s chalanmi sme si to skúšali. Tak som sa dostal k svojej záľube - herectvu.“ Pripustil, že otec bol spočiatku k výberu jeho povolania skeptický a vôbec neveril, že ho na herectvo prijmu. O svojej rodine nám tiež prezradil, že jeho súrodenci sa narodili v rozličných mestách na Slovensku, a možno preto je jeho rodina roztrúsená po rôznych kútoch Slovenska.

Odkazy mládeži

Na záver predstavenia sme sa s pánom Latinákom všetci fotili a rozdal nám celú kopu podpisov. Mne sa ešte nakoniec podarilo položiť mu zopár otázok.

■ Čo Vás viedlo k tomu, aby ste chodili po školách a rozprávali o histórii slovenského jazyka?

Sú veci v živote človeka, ktoré sa stanú a ho zarazia. Pri niektorých stretnutiach sa totiž ľudia správajú tak, akoby nemali. Niektorí to vedia a niektorým to stačí povedať. A ja mám pocit, že na to je tu ten môj „hurkovsko-partičkovský ksicht“, aby im to nečakane povedal. Tiež si myslím, že sa málo rozpráva o našom jazyku a láske k poézii. Podľa mňa by ľudia mali robiť to, čo ich baví.

■ Aká bola vaša obľúbená postava, ktorú ste mali možnosť zahrat?

Moja obľúbená postava, ktorú som mal možnosť hrať bola postava riaditeľa cirkusu Giacomu Filipoviča Eusemouche. Túto postavu som si zahrál v Teatro Tatro v Nitre a bolo to v predstavení Bianka Brasse-liho, Dáma s dvoma hlavami. Túto postavu hrám až dodnes v predstavení Kabaretu tiež v Teatro Tatro. Tu som sa naučil očné herectvo, keď jedno oko robí jednu vec a druhé druhú.

■ Ak by ste boli v dnešnej dobe 15-ročným žiakom na základnej škole a akurát by ste si mali vybrať strednú školu na ktorú pôjdete študovať, akú by ste si vybrali?

Priznám sa, že ste mi „spiekli mozog“, pretože vám na to neviem presne odpovedať. Štúdiom v dnešnej dobe vám aj trochu závidím kvôli všetkým moderným technológiám, ktoré existujú a vy ich môžete plne využívať. Na druhej strane však musím pripustiť, že už by som nechcel študovať, pretože študentov čakajú oveľa väčšie prekážky v živote i pracovnom trhu ako boli v období môjho štúdia. Keby som si predsa len musel vybrať, pravdepodobne by som študoval IT technológie, ale je celkom možné, že by ma to nebavilo. Každý by mal študovať to, čo ho baví. V dnešnej dobe mladí ľudia často nevedia, čo ich baví, a preto je ťažké si to štúdiom vybrať. Dôležité je robiť veci, ktoré nám prinášajú radosť bez ohľadu na peniaze, ktoré tým zarobíme.

Profesor Star fiktívnych firiem

VĎAKA PODPORE Z PROGRAMU ERASMUS+ SME SA V MARCI ZÚČASTNILI 29. MEDZINÁRODNÉHO VEL'TRHU CVIČNÝCH FIRIEM V PRAHE A V PLNEJ MIERE SME ZAHVIEZDILI.

Na koniec marca v tomto roku, konkrétne 20. - 22., iste len tak skoro nezabudnem. Naša prvá účasť Cvičnej firmy Včelia farma Slnovrat na súťaži začala pompézne. Hneď na úvod to bola medzinárodná súťaž v stovčatej Prahe. Iste sa pýtate či sme mali trému. No samozrejme! Kto by ju nemal, veď sme prvýkrát súťažili v zostave Rebecca Čižmárová, Jaro Havira, Ad'o Ruman, Peťa Terajová, Klaudia Valentová a ja, Tímea Kissimonová, a to hneď na takom prestížnom fóre. Neboli sme ešte spolu zohratí a nevedeli sme čo od seba navzájom očakávať, do akej miery sme sa mohli na seba navzájom spoľahnúť, a to nehovorím ešte o našom prvom cudzojazyčnom vystupovaní a obchodovaní v anglickom jazyku pred cudzou verejnosťou a porotou. Zárukou dobrej reprezentácie školy bola obrovská pomoc našich mentoriek, Zuzany Šivecovej a Stanislavy Bukovskej, ktoré majú na tomto poli už bohaté niekoľkoročné skúsenosti a za sebou i výrazné úspechy. Ako hovorím, trému sme mali obrovskú. Všetko to nakoniec dopadlo nad očakávanie dobre, ba až výborne. Keď z nás opadla tréma, celá súťaž nám pripadala ako úžasný výlet.

Príprava stánku cvičnej firmy: Ad'o a Jaro

Členovia našej CF: zľava Klaudia, Timmi, Ad'o, Jaro, Peťa, Rebecca

Pani učiteľka Ing. Zuzana Šivecová pri preberaní ceny Profesor Star fiktívnych firiem

Neskutočný zážitok a skúsenosť

Do Prahy sme síce cestovali vlakom niekoľko hodín a plne naložení rekvizitami nášho stánku a rôzneho súťažného materiálu, ale všetko to prebehlo hladko a na úrovni.

„MVCF mne osobne dal zabrat, ale bola to úžasná skúsenosť a stres takisto. Veľmi sa mi páčilo, ako sa

všetci snažili čo najviac zaujať ľudí svojimi ponukami a obchodovali medzi sebou. Praha bola nádherná, každý detail sme si všimli, ale najviac nás zaujal Pražský hrad. Odporučila by som to každému, aby si vyskúšal, aké to je zábavné a náučne spoznávať nových ľudí a komunikovať s nimi. Ďakujem, že som mohla mať takúto príležitosť, a že som mohla použiť aj svoje cudzojazyčné schopnosti.“ - Klaudi

Medzinárodný veľtrh cvičných firiem bol pre nás jeden neskutočný zážitok a skúsenosť. Po prvýkrát sme totiž videli ako to na takýchto veľtrhoch chodí, vyskúšali sme si obchodovanie s rôznymi firmami a ľuďmi, precvičili angličtinu a obohatili naše slovné zásoby, zlepšili komunikáciu a spoluprácu pri mnohých činnostiach, či to už bolo stavanie stánku, samotné obchodovanie alebo aj prezentovanie. Súťaže sa zúčastnilo 70 medzinárodných tímov - cvičných firiem z krajín ako Belgicko, Bul-

harsko, Luxembursko, Maďarsko, Rakúsko, Rumunsko, Taliansko, Slovensko a samozrejme Česko. Bola som uveličená mohutnou účasťou, dobrou organizáciou a hladkým priebehom celej súťaže.

„Bola to veľmi zaujímavá aktivita, plná nových skúseností, spoznávania nových ľudí a miest, a hlavne skvelých zážitkov spojených s celým veľtrhom.“ Rebecca

Členovia CF Včelia farma s trofejami: zľava Klaudia, Ing. Zuzana Šivecová, Peťa, Ad'o, Rebecca, Tími, dole Jaro

Žatva úspechov

Samozrejme, najväčšiu radosť som mala pri vyhlasovaní výsledkov v jednotlivých kategóriách. Naša firma sa zapojila do všetkých organizátorom veľtrhu vyhlásených súťažných kategórií (katalóg, leták, prezentácia, stánok, reklamný spot, 90 sekúnd vo výťahu). V súťaži o najlepšiu prezentáciu sme sa umiestnili na **1. mieste**, o najlepšiu obchodný leták na **2. mieste**, a v celkovom hodnotení sme sa v kategórii Najlepšia cvičná firma veľtrhu umiestnili na **6. mieste**. Všetci sme boli uveličení týmto umiestneniami a naša pýcha sa završila, keď naša pani učiteľka Ing. Zuzana Šivecová bola odmenená zvláštnou cenou Metropolitnej univerzity Praha v oblasti podnikateľskej gramotnosti a získala titul „**Profesor star fiktívnych firiem pre rok 2023**“.

Na brehu Vltavy

„Praha bola pre mňa veľmi dobrý zážitok. Okrem obchodovania a spoznávania nových ľudí sme si tiež užili pamiatky, prešli sme si krásnymi ulicami a ochutnali rôzne jedlá.“ - Peťa

Okúzenie samotnou Prahou

V Prahe sme toho videli veľa, Václavské námestie, Pražský orloj, Karlov most, Pražský hrad, ale aj Katedrálu sv. Víta, Václava a Vojtecha. Tiež sme mali možnosť sa len tak poprechádzať po šarmantných uličkách Prahy, popozerať si rôzne obchody a poobdivovať výklady. A veru sme si nakúpili aj mnoho suvenírov. Sme veľmi vďační, že sme to boli práve my, ktorí sme mohli zažiť niečo také úchvatné. Všetci nám drzte palce, aby sa nám darilo v budúcnosti aspoň tak dobre, ako na našej premiére.

Text a foto: Tímea

Pred Pražským orlojom

Tri dni s klávesnicou len pre tých najlepších

LEN TÍ NAJLEPŠÍ STREDOŠKOLSKÍ PISÁRI NA POČÍTAČI SA MOHLI ZÚČASTNIŤ CELOŠTÁTNEJ SÚŤAŽE V SPRACOVANÍ INFORMÁCIÍ NA POČÍTAČI V PRIEVIDZI

Písanie perom na papier je základnou zručnosťou, ktorá sa však u mnohých ľudí v posledných rokoch vytráca. Písanie rukou už považujú mnohí ľudia zvyknutí na klávesnicu za nepohodlné a neužitočné. Písanie na klávesnici ľudom, umožňuje oveľa prirodzenejšiu komunikáciu medzi mozgom a papierom. Nielenže je rýchlejšia, ale text je hneď pripravený na odoslanie a je čitateľný, čo pri písaní rukou u mnohých absentuje. Dúfam, že vás nemusím ďalej presvedčať o výhodách rýchleho písania na počítači a vysvetľovať svoju motiváciu zdokonaľovať sa v tejto zručnosti. Už od prvého ročníka sa zapájam do súťaží spojených s písaním na počítači a tentoraz bola moja snaha

odmenená pomerne krásnym umiestnením na celoštátnej úrovni.

Celoštátna súťaž SIP

58. ročník celoštátneho kola súťaže žiakov v spracovaní informácií na počítači sa v tomto roku uskutočnil v Obchodnej akadémii v Prievidzi 25. - 27. marca 2024. Na základe výkonov v krajskom kole boli na celonárodné kolo z našej školy pozvaní 6 žiaci v úprave textu na počítači - Dávid Jozef Hajdu, ja, Leonard Garguš, Dominika Tóbisová a v disciplíne písanie na počítači - Tobias Maxin, Jonas Benedikty a Erik Sanisló.

Účastníci SIP z rôznych škôl pri preberaní cien Leo Garguš 8. zľava a vedľa neho Dávid Jozef Hajdu 9. zľava

Strasti a radosti cesty

Cesta do Prievidze bola pomerne komplikovaná, museli sme často presadať a veru sme aj zmeškali jeden spoj. Ubytovali nás v študentskom internáte SOŠ obchodu a služieb na Kaliničiakovom nábřeží vedľa spoločnosti Nestlé Carpatia Prievidza, kde vyrábajú kulinárske výrobky napr. francúzsku polievku vo vrecúšku. V podvečer sme si prezreli historické centrum mesta. Na druhý deň sme mestskou dopravou prišli do blízkeho kúpeľného mesta Bojnice a prešli sme sa po kúpeľnom parku a centre mesta. Popoludní bolo slávnostné otvorenie súťaže v kultúrnom dome oproti obchodnej akadémii s kultúrnym programom a odovzdaním certifikátov účastníkom celoštátneho kola SIP. V tento deň bol najprv tréning súťažiacich v úprave textu na počítači a po ňom samotné súťaže. Súťažili aj žiaci vo wordprocessingu - profesionálnom spracovaní textu. Po večeri pre žiakov hostiteľa pripravili kvíz. V stredu ráno bol tréning pre žiakov v disciplíne - písanie na počítači a súťaž. Autobusom všetci účastníci súťaže odišli do Bojníc, pofotili sme sa a navštívili Bojnický zámok.

Naše úspechy

Po návrate sme mali obed a bolo slávnostné vyhlásenie výsledkov. Najlepšie umiestnenie som dosiahol ja, Leonard Garguš z III. A - 5. miesto v úprave textu na počítači. Dávid Jozef Hajdu sa umiestnil na 7. mieste a Dominika Tóbisová na 8. mieste. V písaní na počítači Tobias Maxin v osobnom rekorde 367,4 čistých úderov za minútu obsadil 8. miesto, Erik Sanisló 14. miesto a Jonas Benedikty 17. miesto. Najviac som ocenil možnosť spoznať sa navzájom s účastníkmi súťaže z iných škôl a vymeniť si skúsenosti s rovesníkmi. S precvičovaním písania na počítači a úpra-

Ocenení Leonard Garguš a Dávid Jozef Hajdu

vou textov nekončím, práve naopak, tento výsledok ma motivoval ešte k väčšej usilovnosti a dúfam, že budúci rok bude moje umiestnenie v rámci UTX ešte lepšie.

Text a foto: Leonard Garguš

Náš tím reprezentantov školy na SIP: zľava Leonard Garguš, Tobias Maxin, Erik Sanisló, David Jozef Hajdu, Jonas Benedikty a Dominika Tóbisová

UČITELSTVO JE NÁROČNÝ KONÍČEK

PREDSTAVUJEME VÁM NOVÁČIKA V NAŠEJ ŠKOLE, MGR. LUCIU BLAHÚSOVÚ, KTORÁ NÁS UČÍ INFORMATIKU A IT TECHNOLOGIE

Prečo ste sa stali učiteľkou?

Už od malička som sa rada hrávala na učiteľku. A mojim snom bolo byť predavačkou alebo učiteľkou. Od predavačky ma odhovorili rodičia a krstní rodičia, tak som sa rozhodla byť učiteľkou. Baviť ma, keď môžem druhých niečo naučiť, sprostredkovať im nové informácie a poznatky. A to nie len v škole. Učiteľstvo beriem nie ako prácu, ale ako poslanie. Je to však náročný koníček, lebo všetko sa mení a posúva čím ďalej tým rýchlejšie. Núti ma to stále na seba pracovať a neustále sa vzdelávať. Aj keď občas človek nestíha to tempo zmien.

Učili ste aj na iných školách?

Vystriedala som už viacero škôl, prevažne stredných. Veľkou výzvou pre mňa bola základná škola. Každá škola, kolegovia i žiaci mi dali veľmi veľa, či už do pracovného alebo osobného života.

Čo je na Vašej práci najťažšie?

Vedieť oslovit mladých ľudí, nachádzať stále nové spôsoby ako ich zaujať a sprostredkovať im nové vedomosti. A tiež držať krok s dobou.

Aký bol Váš prvý dojem z tejto školy, zo žiakov, z kolegov?

Trochu rozpačitý, keďže som tu skoro nikoho nepoznala. No postupne som spoznala kolegov, žiakov a už sa tu cítim skoro ako doma.

Aká je Vaša forma oddychu?

Deti v mládežníckej organizácii Domka a rodina. Som vďačná Bohu za dobré vzťahy s rodinou, že sa radi a často stretávame. A deti v Domke mi stále dobíjajú batérie do ďalších dní.

Máte nejaké koníčky, ktorým sa venujete vo voľnom čase?

Mojim naj koníčkom je trávenie času s deťmi, mladými i duchom mladými známymi v Domke - je to môj druhý domov. Popritom si rada zalyžujem a chodím do prírody. Tiež je to čas strávený s mamkou v záhrade.

Máte nejaké obľúbené motto alebo citát, ktorými sa v živote riadite?

„Všetko môžem v Kristovi, ktorý ma posilňuje.“ Je to citát zo svätého písma, ktorý ma sprevádza už od strednej školy.

V Čerešňovom sade

Lyžovačka na Liptove

Lucia hrá divadlo s Domkou

Na hudobnom festivale Lumen v Trnave

Turistika Chopok

Volný čas s Domkou

HOMESCHOOLING – nový trend či nový výmysel?

HOMESCHOOLING JE SPÔSOB VZDELÁVANIA, KTORÝ SA STÁVA STÁLE POPULÁRNEJŠÍM. PRI HOMESCHOOLINGU SA DETI UČIA DOMA NAMIESTO TOHO, ABY CHODILI DO ŠKOLY.

Existuje mnoho dôvodov, prečo sa rodičia rozhodujú pre tento spôsob vzdelávania. Možno chcú mať väčší vplyv na to, čo sa ich deti učia, a chcú sa vyhnúť negatívnym vplyvom, ktoré môžu mať školy na ich deti. Často to môže byť aj nevyhnutnosť, keď niet inej možnosti hlavne pre zdravotné dôvody dieťaťa (alergie, motorické problémy), alebo rodina žije veľmi izolovane, keď dochádzka do školy by bola veľmi náročná a zdĺhavá.

Homeschooling môže byť veľmi úspešný, ak je správne plánovaný a realizovaný. Rodičia, ktorí chcú vzdelávať svoje deti doma, musia byť pripravení venovať veľa času a úsilia na plánovanie a realizáciu vzdelávacieho programu. Musia tiež byť pripravení pracovať s rôznymi materiálmi a zdrojmi, aby mohli poskytnúť svojim deťom kvalitné vzdelanie.

Výhodou homeschoolingu je, že deti sa môžu učiť vlastným tempom a môžu venovať viac času tým veciam, ktoré ich skutočne zaujímajú. Okrem toho sa pri homeschoolingu poskytuje individuálny prístup k vzdelávaniu, čo môže pomôcť deťom dosiahnuť lepšie výsledky. Ďalšou výhodou homeschoolingu je, že rodičia môžu prispôsobiť učebný plán potrebám svojich detí. Ak má dieťa napríklad záujem o hudbu, rodičia môžu zahrnúť viac hudobných aktivít do ich vzdelávacieho programu. Taktiež môžu rodičia prispôsobiť učebný plán podľa rýchlosti učenia dieťaťa a jeho individuálnych potrieb. Homeschooling tiež umožňuje rodičom a deťom tráviť viac času spolu. Rodičia môžu byť bližšie k svojim deťom a môžu sa s nimi viac zapojiť do ich vzdelávania. Okrem toho môžu rodičia učiť svoje deti o svojich hodnotách a presvedčeniach a pomôcť im rozvíjať kritické myslenie.

Homeschooling však nie je pre každého. Niektoré deti potrebujú sociálny kontakt a interakciu s ostatnými deťmi, ktoré škola poskytuje. Homeschooling však môže byť náročný aj pre rodičov, ktorí musia byť pripravení venovať veľa času a úsilia plánovaniu a realizácii vzdelávacieho programu. Okrem toho môže byť pre deti ťažké prispôsobiť sa novému spôsobu vzdelávania a môžu sa cítiť izolované od svojich rovesníkov. Celkovo je homeschooling veľmi zaujímavý spôsob vzdelávania, ktorý môže byť úspešný, ak je správne plánovaný a realizovaný. Rodičia musia byť pripravení na to, že to bude náročné, ak majú záujem o to, aby ich deti mali individuálny prístup k vzdelávaniu.

Veci, ktoré by mali rodičia urobiť, aby mohli dieťa učiť doma

- Požiadať školu, kde je dieťa prihlásené, o individuálne vzdelávanie.
- Nájsť si učiteľa, ktorý bude oficiálne zodpovedný za domáce vzdelávanie dieťaťa.
- Požičať si všetky potrebné materiály na učenie od školy

ANKETA

57% spolužiakov by mali záujem o homeschooling, 31% by nemalo záujem a 12% nevie zväziť pre a proti tejto formy vzdelávania. Najväčšie výhody moji spolužiaci vidia v organizácii vyučovacieho procesu, pretože ide o učenie sa v pohodlí domova s vlastným rozvrhom a časom učenia sa, teda striedania času učenia s časom oddychu alebo v individuálnom prístupe vyučujúceho. Uvedli aj viac priestoru a času pre hľadanie infor-

mácií k učivu alebo témam, prípadne, že by doma nepociťovali tlak školského prostredia či rovesníkov na vlastný postup, pokrok v učení či vystupovanie. Prevažná väčšina vidí hlavnú nevýhodu homeschoolingu v nedostatočnej socializácii s rovesníkmi, respektíve mnohí priznávajú, že sú leniví a domáce prostredie by ich sotva prinútilo k učeniu či sústredeniu sa na učenie.

Text: Viki

Finančná sloboda

FINANČNÚ GRAMOTNOSŤ JE MOŽNÉ NADOBUDNÚŤ A ROZVÍJAŤ AJ HRAVOU FORMOU, NIE LEN SUCHOPÁRNYM UČENÍM SA NA HODINÁCH EKONOMIKY. VYSKÚŠAJTE SI HRU EKONOMICKÁ SLOBODA!

Finančná sloboda znamená možnosť voľby. Finančne nezávislý človek chodí do práce nie z ekonomickej nutnosti, ale preto, že ho to baví. Každý si musí rozširovať svoju finančnú gramotnosť, aby mal dostatok aktív, ktoré generujú pasívny príjem, a aby prežil svoj život vo finančnej nezávislosti... Na základe týchto myšlienok predstavila OVB Allfinanz Slovensko a.s. exkluzívne pre slovenský finančný trh stolovú hru Finančná sloboda za

účelom zlepšenia finančnej gramotnosti hráčov. OVB Allfinanz Slovensko a. s. je dcérska spoločnosť nemeckej OVB Holding AG. Na slovenskom trhu pôsobí od roku 1993, je lídrom v oblasti finančného sprostredkovania a nositeľom najsilnejšej značky v znalosti a tradícii. Hrou Finančná sloboda sa snaží sprostredkovať finančné poznatky zážitkovo, efektívne a hravo, a pritom kvalifikovane, v súlade s požiadavkami Národného

Tobias Maxin a Sebastian Tömöl pri riešení úloh finančnej nezávislosti

štandardu finančnej gramotnosti, moderne s využitím metodických pomôcok na výučbu finančnej gramotnosti. Flexibilne prepája hru s vyučovacími osnovami. Hru moderujú certifikovaní lektori Finančnej slobody, spolupracovníci OVB Allfinanz Slovensko a. s., ktorí absolvovali viacdnovú odbornú prípravu. Obsah hry vychádza z odporúčaní Ministerstva školstva a školám je poskytnutá zadarmo. Súťaž v tejto hre medzi strednými školami bola spustená v septembri 2023 a vyhodnotená v decembri 2023. Zapojilo sa do nej 53 škôl, 1495 žiakov na celom Slovensku. Aj z našej školy sa do súťaže zapojilo niekoľko tímov a jedna dvojica sa dokonca dostala aj do finále v Žiari nad Hronom.

V hre Finančná sloboda sú produkty veľmi podobné reálnym produktom dostupným na našom trhu. Hráči pri rozhodovaní môžu použiť svoje skúsenosti z ozajstného života, a naopak, hrou získané vedomosti môže každý uplatniť na zlepšenie vlastnej životnej situácie. Každá dvojica hráčov dostane do opatery manželský pár vo veku 30 rokov, ktorému pomáhajú plniť si rôzne ciele počas 30 rokov ich života. V ich mene uzatvárajú a nakupujú rôzne finančné produkty a čelia nástrahám života. Hráči sa musia naučiť svojej rodine poradiť v rôznych životných situáciách. Finančie sú dôležitou súčasťou života každého, aj keď sa o nich nerozprávame verejne, mimo domácnosti a žiaľ často ani v nej. Pre každého je dôležité vedieť si vybrať spomedzi náhodne sa vyskytujúcich finančných príležitostí, udržiavať platobnú disciplínu, rozhodnutiami sa približovať k svojim cieľom a kompenzovať riziká, ktoré život prináša. Medzi základné ciele hry patrí nadobudnutie vlastnej nehnuteľnosti na bývanie, naplnenie ďalšieho finančne významného cieľa ako je napríklad úhrada štúdia vlastného dieťaťa, či zaplate-

nie dovolenky snov a tak ďalej, no a najdôležitejším cieľom je dosiahnutie finančnej nezávislosti rodiny do veku 60 rokov.

Zapojenie sa do projektu Finančná sloboda nám prinieslo nevšedný zážitok, nové spôsoby myslenia v oblasti financií a cennú skúsenosť vo finančnom plánovaní. Podporila tímového ducha a predovšetkým to bola zábava, ktorá sklbila učenie s hrou.

Text a foto: Viki

súťažiaci hry Finančná sloboda zľava Tobias Maxin, Michal Bergel, Viktória Pavlovská, Sebastian Tömöl a ich mentor z firmy OVB

p. maple **CELÉ ZLE**

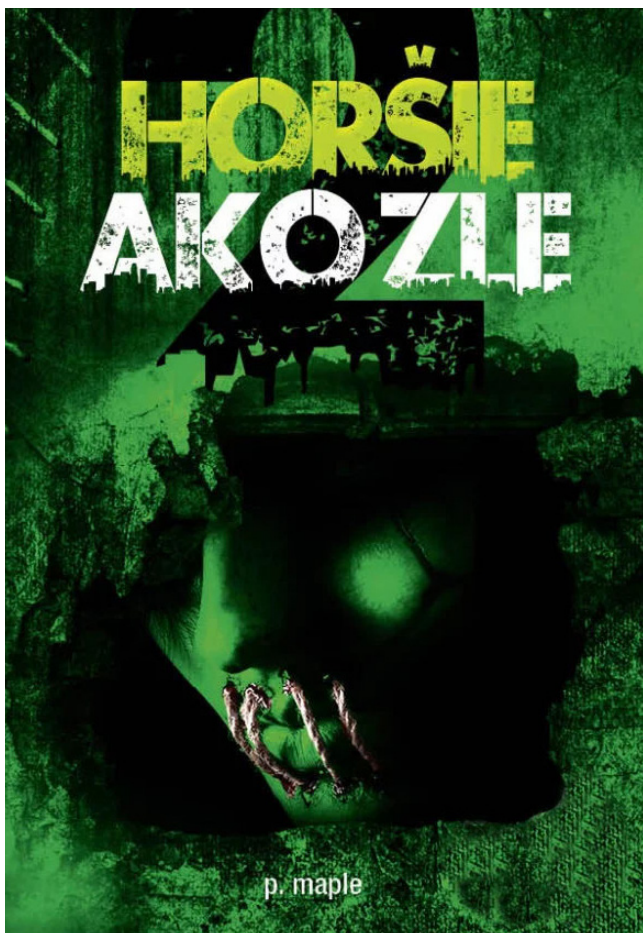
SOM VEĽKÝM PRIAZNIVCOM DOBRÝCH DETEKTÍVOK, PRETO VÁM CHCEM JEDNU ZNOVA PREDSTAVIŤ. TENTOKRÁT JEJ AUTOROM NIE JE ZAHRANIČNÝ SPISOVATEĽ, ALE JE Z PERA SLOVENKÉHO, ZATIAĽ NEZNÁMEHO NOVÁČIKA, PÍŠUCEHO POD PSEUDONYMOM P. MAPLE.

Kniha bola vydaná agentúrou Maple agency s.r.o. v Bratislave, ktorá je sama ešte nováčikom medzi agentúrami. Založená bola v marci 2022 Mgr. Petronelou Javorskou, ako majiteľkou, a štatutárom Ing. Petrom Javorským. Môžeme len hádať, ktorý z nich je pravdepodobným autorom diela, ktoré vám chcem predstaviť.

„Celé zle“ je názov detektívky, ale tiež časté rečenie Slovákov, ak sa človeku veci príliš komplikujú. Dej príbehu sa odohráva v rôznych častiach sveta, pretože protagonisti príbehu, ktorí boli do neho vtiahnutí, pochádzajú a operujú takmer na celej zemeguli. Počiatočná scéna sa odohráva pri rieke Potomac ned'aleko areálu opusteného závodu v Derwoode, štát

Maryland USA, kde sa chlap preberá z bezvedomia a nachádza vedľa seba hlavu nádhornej mladšej ženy. Uvedomuje si, že by mal čo najskôr z miesta ujsť, ale nestíha, pretože už prichádza polícia a je zatknutý ako podozrivý, šerifom Dombrowskim. Celý prípad krutej vraždy vyšetruje poručík Robertson, ktorému podozrivý zatknutý Matt McMillan, súkromný detektív na voľnej nohe, v minulosti pomohol v inom prípade. Nie len kvôli vysvetleniu, ako sa na mieste vraždy nahlásenej policii anonymom vyskytol, ale aj dôveryhodnosti z minulosti, je Matt prepustený a ako odplatu neznámemu, že ho do udalosti zatiahol, ponúka seržantovi Robertsovi pomoc pri pátraní. Vysvitne, že obeťou šokujúcej vraždy je mladá, pekná a talentovaná novinárka Taylor Bush u ktorej je absolútne nepochopiteľné, ako sa stala objektom takmer rituálnej vraždy. Ďalšia mladá novinárka, kedysi blízka kamarátka obete, zronená jej smrťou, Nikol Scherwoodová, ponúka svoju pomoc v pátraní Mattovi. Na Nikol mi bolo hneď sympatické, že je slovenského pôvodu, preto vnáša do deja pohľad a nezištné konanie Slovenky. Aspoň ja som to tak postrehla. V knihe je vysvetlené ako sa Nikol zo Slovenska cez dobré vzdelanie, vlastnú dravosť a zvedavosť dostala k americkým novinám a anglickému menu.

Medzitým sa deväť ultrasilných biznismenov stretáva v zabudnutom klástore v Pyrenejách, aby prerokovali ďalší postup, ako pomocou burzových transakcií, často pochybného charakteru, dosiahnuť dominantné pozície. Skupinu tvorí grécky lodiar, ruský oligarcha, nemecký priemysel-

ník, Japonec kontrolujúci IT sféru, švajčiarsky bankár, americký zbrojár, šéf britského poisťovacieho konzorcia, emeritný kardinál z Vatikánu a Kanadčan, burzový maklér, a zároveň veľmajster takzvaných neotemplárov, ako sa skupina označuje. Spolok dopĺňajú aj traja externí členovia - princ s vplyvom na ropný priemysel, kanadský právnik a kráľ diamantových baní z juhu Afriky. Spolok má aj vlastný erb, ktorého súčasťou je červený nepravidelný kríž a názov TFS. Všetci členovia prisahali poslušnosť jedinému božstvu - peniazom, úplne v rozpore so zásadami pôvodných templárov.

V deji samozrejme nezostane len pri jednej vražde a pátranie postupne odhaľuje dôvod i samotných vinníkov. V závere ide o život aj Matta a Nikol.

Aj keď ide o dielo slovenského autora, dejovou líniou, zápletkou a klimaxom sa vyrovná svetovým detektívkam. Za unikátne v knihe považujem autorovo majstrovstvo umeleckého opisu, použitia množstva metafor a prirovnaní, ktoré dej, priestor i povahy postáv približujú čitateľom veľmi detailne a pútavo až ho vtiahujú do udalostí. Knihu vrelo odporúčam a teším sa na voľné pokračovanie „Horšie ako zle“.

Sokol rároh maskotom

KOŠICKÝ SAMOSPRÁVNÝ KRAJ JE JUBILANTOM, OSLAVUJE 100. VÝROČIE OD PRVÉHO ZASADNUTIA SVOJHO ZASTUPITELSTVA. ŽUPNÉ DNI BOLI PRI TEJTO PRÍLEŽITOSTI SKUTOČNE VEĽKOLEPÉ.

Pri príležitosti 100. výročia Košickej župy „sú Župné dni vhodnou príležitosťou, aby sme sa navonok i navzájom motivovali a presvedčili aj výšok spoločnosti, že práve irečité a svojské regióny Abov, Gemer, Spiš i Zemplín patria ku klenotom“. Týmito slovami a bohatým programom, koncertmi, zábavnými aktivitami, umeleckými vystúpeniami a zriadením tematických zón nám všetkým chcel pán Rastislav Trnka, predseda KSK, predstaviť pestrosť kraja vo všetkých jeho farbách a chutiach. Štyri týždne po sebe od 22. apríla po 17. máj ožili jednotlivé regióny pestrú paletou programov, aktivít, dní otvorených dverí a župnými mestečkami.

Maskot KSK

Neviem či vás prekvapím, ale pravdepodobne ste, tak ako ja, nevedeli, že maskotom Košického samosprávneho kraja je sokol rároh. Prečo je to tak? Jednoducho preto, lebo tento vták hniezdi v Košickom kraji konkrétne v Slovenskom raji, Slovenskom krase, Košickej i Ondavskej kotlině a je najväčším zo sokolov v strednej Európe. Vyskytuje sa aj v erbe Košického kraja, pretože už od polovice 16. storočia bol tento biely vták súčasťou erbu abovsko-turianskej župy.

Okrúhle výročie

Pri príležitosti tohto okrúhleho 100. výročia župa vydala zberateľskú bankovku s nominálnou hodnotou 0 eur. Na bankovke je z čelnej strany vyobrazená kresba historickej budovy Úradu Košického samosprávneho kraja spolu s mapou štyroch regiónov Košického kraja. Vyrazená bola tiež pamätná medaila s fasádou župného domu a na rubovej strane s mapou Košickej veľžupy. Vytvorená a vydaná bola aj trojdielna kniha Košického samosprávneho kraja - Kultúrne dedičstvo, Prírodné bohatstvo, Poklady kraja.

Maskot KSK - sokol rároh

Nina Olejárová s kúvikom plačlivým

remeselná umelkyňa

Župa sa tiež rozhodla prvýkrát v histórii pozberať tradičné recepty Abova, Gemera, Spiša i Zemplína a potešiť nás knihou Sto chuti Košického kraja. Receptami do tejto knihy prispeli obyvatelia celej župy prostredníctvom sociálnych sietí alebo e-mailov. Možno v nej nájsť recepty na perece, holúbky či pirohy, ktoré síce s menšími obmenami, ale pripravujú vo všetkých regiónoch župy.

Štyri týždne osláv

Prvý týždeň patril Gemeru, konkrétne Rožňave. Do aktivít organizovaných v tento týždeň sa zapojili mnohé inštitúcie i školy ako Zážitkové centrum Sentinel, Banické múzeum, Gemerské osvetové stredisko, Gemerská knižnica Pavla Dobšinského, alebo Divadlo Actores. CPPaP organizovalo pre žiakov stredných škôl festival duševného zdravia s názvom Otvor myseľ, kde nás učili rôzne relaxačné techniky a dychové cvičenia, ktoré môžeme uplatňovať keď sme v strese. Zažili sme riadenú meditáciu - predstav si svoje šťastné miesto, alebo sme kreslili spomienku so silným emotívnym nábojom. Gemerská knižnica mala pripravenú tematickú besedu Legendy a povesti s autorkami kníh Zuzanou Kuglerovou a Silviou Hajduovou i komentovanú prehliadku s aktivitami v ich zážitkovo-informačnej záhrade. Pozvali si aj ďalšie miestne známe osobnosti na stretnutie ako redaktorku TV JOJ z nášho okresu pani Martinu Rožaiovú či speváka Roba Šimka a pripravili kopec zaujímavostí aj pre najmenších čitateľov. Celý týždeň vyvrcholil župným mestečkom na námestí baníkov v Rožňave. Čo všetko sme mohli zažiť a vidieť? Mohli sme vidieť dobrovoľných hasičov pri akcii, zažiť rande s remeslom, vyskúšať si jazdu na e-bikoch po vopred pripravenej trase z námestia hore na Podrákoš po náučnom chodníku, prezrieť si burzu hračiek a oblečenia, nahliadnuť na hviezdy a slnko cez teleskop, ktorú tu nainštalovala pre nás Hvezdáreň. Mohli sme zistiť

Živá socha

Živá socha

náš zdravotný stav a dať si odmerať tlak, glykémiiu či BMI a pomedzi stánky rôznych inštitúcií sme mohli obdivovať a fotiť sa so živými sochami. Deti možno potešil sokoliar, ktorý predvádzal živé sokoly, myšiaka štvorfarebného, kuvika plačlivého a kondora morkovitého. Mohli si ho podržať na ruke a odfotiť sa s ním. Na hlavnom pódii sa vždy niečo dialo už od rána. Najprv to boli programy

pre deti, potom komentovaná módna prehliadka Školy umeleckého priemyslu v Košiciach. Mňa osobne zaujal prenos z gastrozóny, kde nám predseda KSK pán Trnka predvádzal svoje kuchárske umenie spolu so šéfkuchárom Gabrielom Kocákom a pokúsili sa nám uvariť tradičné Gemerské guľky, ktoré sa pripravujú z mletého mäsa so zemiakmi a múkou formované do guľiek, uvarené a po-

Rastislav Trnka, župan KSK s maskotom

Žiačky IV.B na E-bikoch

liate roztopenou slaninkou, podávané na kapuste. Pod názvom Vôňa Gemera sa predstavili aj dospelé folklórne súbory a s názvom Umenie spája sme sa mohli započúvať do koncertu žiakov z Konzervatória v Košiciach. So školou tanca sme si mohli zatancovať a následne sme sa mohli zabaviť na tanečnom divadle z Budapešti s názvom Dedina. Najväčším trhákom podujatia i celého dňa bol pre

všetkých Rožňavčanom, a priznám sa, že aj pre mňa, večer koncert skupiny No name. Po Gemeri sa oslavy presunuli do Spišskej Novej Vsi, Michaloviec a festival vyvrcholil posledný týždeň v srdci samosprávneho kraja, Košiciach.

Text a foto: Ad'a

Žiaci IV.A na E-bikoch

Snaha motivovať sa a rásť

CIEĽOM JOB-SHADOWINGU - POZOROVANIA KOLEGU PRI PRÁCI, JE ROZŠIŘOVANIE SVOJICH OBZOROV, ODPOZOROVANIE OSVEDČENÝCH METÓD A POSTUPOV A ICH NÁSLEDNÉ UPLATŇOVANIE VO VLASTNEJ PRAXI.

Pojem job-shadowing, teda "tieňovanie práce" je známy vďaka programu Erasmus + najmä v prostredí vzdelávania učiteľov. Ide o pozorovanie kolegu z inej hostiteľskej školy v zahraničí za účelom sledovania jeho každodennej pracovnej činnosti a následné prenášanie odporozorovaných inšpirácií do vlastnej pedagogickej praxe. V termíne našich jarných prázdnin, koncom februára, sa pani učiteľka Ivana Fafráková zúčastnila takejto mobility. Svoj pozorovací týždeň strávila v Českej republike - kraj Vysočina, v krás-

nom mestečku Bystrice nad Pernštejnem. V meste plnom histórie a bohatej moravskej kultúry už viac ako 100 rokov vzdeláva a vychováva mladých ľudí Agro-technická stredná škola www.agts.cz, ktorá sa počas piatich dní stala jej hostiteľkou školou. Škola ponúka maturitné študijné odbory, ale aj učebné odbory v oblasti poľnohospodárstva, cestovného ruchu a agropodnikania. Má približne 270 žiakov, 40 učiteľov, pracoviská odborného výcviku a praxe, domov mládeže (internát) a školskú jedáleň.

Vedenie školy: riaditeľ školy Miroslav Novák (vpravo) a zástupca riaditeľa školy Mgr. Ivo Solař (vľavo) v priestoroch školy, uprostred pani Ing. Ivana Fafráková

Job shadowing

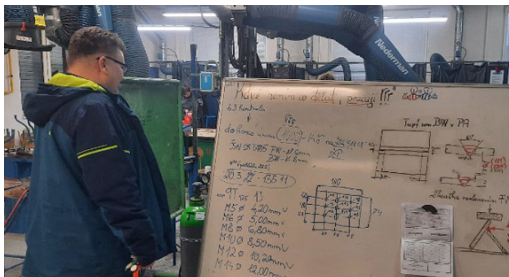
„Mojou hlavnou úlohou bolo viesť dialógy s vedením školy, pozorovať organizáciu vzdelávania a vyučovacieho procesu a kolegov učiteľov pri ich každodenných činnostiach. Mala som prídeleného mentora, ktorým bol zástupca riaditeľa školy Mgr. Ivo Solař,“ vysvetľuje naša pani učiteľka. Zúčastnila sa hospitácií na vyučovacích hodinách z predmetov Služby cestovného ruchu, Dejiny kultúry, Obchodná korešpondencia, Fiktívna firma, Ekonomika, Marketing a finančné riadenie, Technológia služieb cestovného ruchu a Výpočtová technika, keďže sú to predmety, ktoré ona sama učí, alebo sú jej okruhu záujmov blízke. „Počas vykonávania hospitácií som sa zamerala na obsah a pedagogické postupy, používané vzdelávacie a vyučovacie metódy a prístupy. Veľmi zaujímavou časťou môjho job shadowing bola exkurzia po pracoviskách odborného výcviku a praxe.“

Zaujímavosťou je, že pre maturitný odbor Management cestovného ruchu funguje v škole aktívna Cestovná agentúra AKSI (www.aksi.cz), ktorú vedie majiteľka Bc Šiborová a zároveň učiteľka odborných predmetov v oblasti cestovného ruchu. Žiaci si priamo v praxi vyskúšajú ponuku cestovných zájazdov, rezerváciu v systéme CE-SYS, komunikáciu so zákazníkom a predaj služieb. Táto

skutočnosť veľmi zaujala pani Fafrákovú, pretože vie aké ťažké môže byť najst' ten správny podnik pre vykonávanie praxe našich žiakov a dobrá prax, aj keď len krátkodobá, ako je to i v našich podmienkach, je na nezaplatenie. Navštívila však aj pracoviská odborného výcviku v učebnom odbore Mechanik opravár motorových vozidiel (Automechanik), ktoré sa už vymykajú vyučovaciemu okruhu pani Fafrárovej, ale verila, že inšpirovať sa dá často i tam, kde to človek najmenej očakáva. Koniec koncov už samotné zameranie školy je odlišné od nášho odboru. Jej mentorom pri pozorovaní praktického vyučovacieho procesu bol zástupca riaditeľa školy pre doplnkovú činnosť Ing. Tomáš Krejčí.

Ďalšie pozorovania

Naša naša učiteľka sa oboznámila aj s fungovaním Domova mládeže a školskej jedálne. Ako ďalší pozitívny bod cudzej školy hodnotí fakt, že žiaci i učitelia majú možnosť využívať multifunkčné zariadenie - kopírovanie a skenovanie dokumentov na vyučovanie, na základe vlastného prístupového hesla a elektronického čipu s kreditom podľa vlastnej potreby. Nemôže sa teda stať, tak ako to často býva výhovorka našich žiakov, že žiak si nesplní zadanie či úlohu, alebo sa nenaučí niečo, pretože si to

nemohol rozmnožiť či vytlačiť. Ďalej ju zaujala elektronická informačná tabuľa, dostupná a viditeľná pre všetkých hneď po vstupe do budovy, ktorá obsahuje základné informácie o rozvrhu, zastupovaní, stravovaní, aktuality na web stránke školy a podobne. Vraj by uvítala niečo podobné aj v našej škole.

Pozitívne závery

A k čomu pani učiteľka dospela? „Považujem túto aktivitu za prínos v mojej pedagogickej praxi. Výhodou pre mňa bolo, že český jazyk ovládam na komunikačnej úrovni

Pracovisko odborného výcviku - mentor Ing. Tomáš Krejčí (zástupca riaditeľa školy pre doplnkovú činnosť)

Pracoviská odbornej praxe: na fotografii je auto, ktoré si sami zostrojili žiaci na praktickom vyučovaní, starajú sa o toto autíčko. Žiak, ktorý už má vodičský preukaz si ho môže požičať na letné prázdniny.

(hoci som celý čas používala môj rodný jazyk a slovenčinu majú v tomto kraji veľmi radi). Utvrdila som sa v názore, že medzi našimi krajinami nie je veľký rozdiel vo vzdelávacom systéme. Veľmi dôležité pre úspešný priebeh výučby je atmosféra na vyučovacej hodine - príjemná, priateľská a zároveň aj pracovná. Pozitívne naladený učiteľ, vhodná metóda a správne didaktické pomôcky dokážu z akejkoľvek témy urobiť skvelý zážitok nielen pre žiaka, ale aj pre učiteľa.“ V dnešnej dobe sú, podľa názoru pani Fafrákovskej, prístup na internet, mobilný telefón a vhodné edukačné aplikácie nevyhnutnými didaktickými pomôckami na vyučovaní.

Pani učiteľku teší, že sa okrem školy a vyučovania zoznámila aj s nových príjemnými ľuďmi, prešla si okolie mesta Bystrice nad Pernštejnem - hrad Pernštejn, vodnú nádrž Vír, rímskokatolícky kostol sv. Michaela na Vitochově, Mestské múzeum a atrakcie tohto krásneho mesta v kraji Vysočina. „Ďakujem za príležitosť vyskúšať si job - shadowing v Českej republike a získať nové skúsenosti pre moju pedagogickú prax a sa poznávanie nových miest.“

Text: Tamara - foto: Ivana Fafráková

Pri rozhovore s učiteľkou informatiky a práci s 3D tlačiarňou.

V KAŽDOM KONCI JE NOVÝ ZAČIATOK

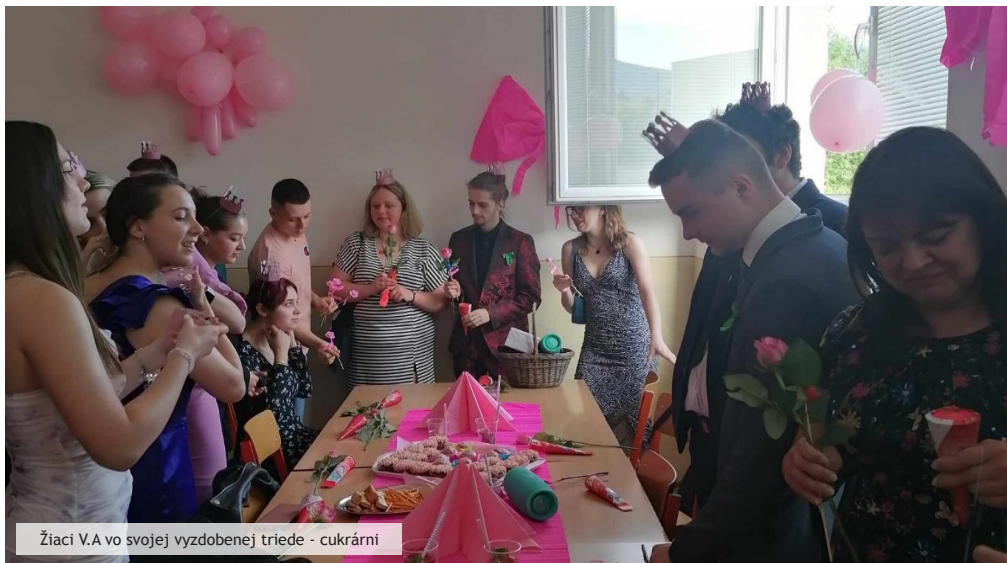
„STÁLE SA NIEČO KONČÍ, ALE VŽDY SA NIEČO NOVÉ AJ ZAČÍNA. ROKY PLYNÚ SO STAROSŤAMI I RADOŠŤAMI, ALE TO NAJVZÁČNEJŠIE ČO V ŽIVOTE STRÁCAME, SÚ PREŽITÉ CHVÍLE.“ TÝMI-TO SLOVAMI ZAČALA PANI RIADITEĽKA DANIELA ŽIAKOVÁ ROZLUČKU SO ŽIAKMI KONČIACEHO ROČNÍKA PRED ODCHODOM NA ICH AKADEMICKÝ TÝŽDEŇ.

Nástup žiakov V.A a IV.B so svojimi tabľami

Naša škola každý rok v septembri otvára svoje brány novým prváčikom, ktorí sa stanú súčasťou našich životov na štyri, respektíve päť rokov v prípade bilíngválneho štúdia. Pri rozlúčke som si uvedomila ako ten čas rýchlo letí. Z vystrašených prváčikov sú teraz sebavedomí mladí ľudia, ktorí za sebou zanechávajú krásne chvíle so svojimi spolužiakmi i učiteľmi a sú pripravení vykročiť do ďalšej

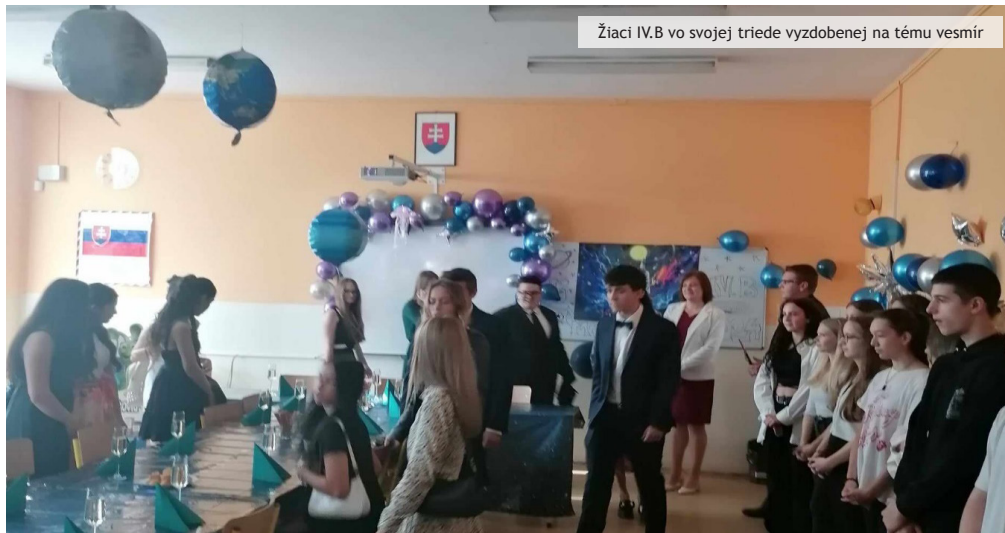
etapy svojich životov. Každý si so sebou vezme krásnu kyticu spomienok na stisky rúk, objatia, ba i prvé lásky, ale aj spoločné akcie či vylomeniny v škole i mimo nej. Na túto chvíľu rozlúčky pravdepodobne čakali všetci tí najaktívnejší, aby pred celou nastúpenou školou odzneli ich mená a dosiahnuté výsledky. Všetci, ktorí prispeli k dobrému menu školy, reprezentovali ju v nejakej súťaži

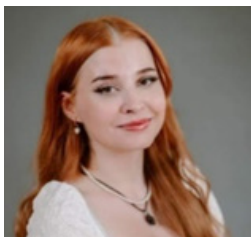
Žiaci V.A vo svojej vyzdobenej triede - cukrárni

a dosiahli dobré výsledky či medaile, boli odmenení. Sme veľmi úspešná škola aj hlavne kvôli výsledkom tých, ktorým na tom záleží a chcú niečo ukázať a dokázať. Posledné chvíle v našej škole strávili končiaci študenti v pekne vyzdobených triedach, ktoré im pripravili o ročník mladší spolužiaci. Všimla som si, ako netrpezlivo stepovali pred vlastnými triedami, do ktorých vchádzali deň čo deň počas

svojho štúdia, ale teraz ich čakalo prekvapenie. Žiakov V. A čakali štvrtáci už pri vstupe s ružičkami a usádzali ich do ružovo ladenej cukrárne, kde im podávali všelijaké dobrotky. IV. B vchádzala do kozmu s planétami našej slnečnej sústavy a projekciou hviezd na stope. Aj ich čakala modrá vesmírna torta a sladučký kozmický perlivý mok.

Žiaci IV.B v svojej triede vyzdobenej na tému vesmír

„Medzi emóciami, ktoré u mňa prevládali pred maturitou, bol hlavne stres, pretože som chcela zmaturovať na jednotky. Zároveň som sa aj tešila, že je rad konečne na nás. Teraz sa cítim oveľa uvoľnenejšie, ale zároveň cítim nostalgiu pre to, čo za sebou zanechávam. Budú mi chýbať srandy na hodinách s učiteľmi. Mladším spolužiakom odkazujem, aby nenechávali všetko na poslednú chvíľu, predídú tak zbytočnému stresu. Najviac si budem spomínať na prax v Splete i výlety, ktoré spájali náš kolektív. Po chvíľke oddychu budem v štúdiu pokračovať, pretože chcem ísť na vysokú školu a krásu vo všetkom, čo robíte. Bud'te odvážni a neprestávajte snívať. Svet patrí tým, ktorí veria v krásu svojich snov.“

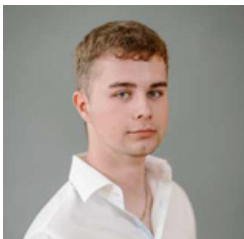
Klára

Anna Sappanošová a Emma Andrejová

Žiaci IV.B s triednou učiteľkou Ivanou Fafrákovou

„Musím priznať, že zo začiatku som si neuvedomoval, že už končím štúdiom. Na maturitu som sa však poctivo pripravoval. Teraz sa cítim výborne, mám klud, žiaden stres. Mladším žiakom odkazujem, že zbytočne sa stresovať je tá najhoršia vec čo môže človek spraviť. Najviac mi budú chýbať spolužiaci a s nimi zažité chvíle, ako lyžiarsky či plavecký výcvik, opekačka v Gemerskej Hôrke, ale aj učitelia. Teraz by som chcel pokračovať v štúdiu na vysokej škole a po nej si nájsť prácu, ktorá ma bude baviť.“

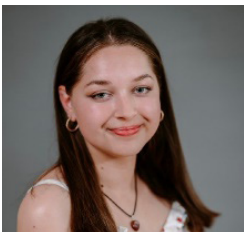
Dávid

Rozhodujúce chvíle pred zeleným súkonom

Každý rok sa v máji školské lavice začínajú vyprázdňovať, keď posledné ročníky stredných škôl čelia výzvam maturity. Tento rok nie je výnimkou. Maturitné skúšky sú zlomovým momentom, ktorý preverí vedomosti a zručnosti, ktoré si počas stredoškolského štúdia osvojil každý končiaci žiak. Je to čas, keď sa študenti snažia dať zo seba to najlepšie, zúročiť roky štúdia a pripraviť sa na ďalšie výzvy. Tento proces je nielen skúškou vedomosti, ale aj pevnej vôle a rozhodlania. Triedy sú inak, akosi slávnostne upravené, zelené súkno je prestreté, pomôcky na stole pripravené a žetóny s číslami otázok upravené do smajlíka. Takto vítali končiacich študentov 20. až 22. mája triedy, kde sa konali pre nich tie rozhodujúce chvíle a mali pred komisiou potvrdiť úroveň svojich vedomostí a zručností. Mnohí cítili tú zodpovednosť prvého rozhodujúceho kroku do svojho ďalšieho života, a aj napriek dôslednej príprave sa nejednému triasla ruka pri potiahnutí otázky a zneistel hlas pri odpovedi. Celkove však maturity dopadli k spokojnosti skúšajúcich i skúšaných.

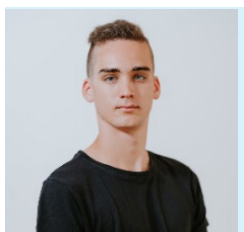

Tamara Klimentová pri odpovedi z Teoretickej časti odbornej zložky

„Pred maturitou som prežívala hlavne strach, ale vedela som, že mi odľahne keď už bude po tom. Chcela som dosiahnuť také výsledky, aby na mňa boli moji najbližší hrdí. Teraz som si už trochu oddychla. Tým, ktorých to čaká budúci rok odkazujem, aby sa nesnažili nič bifiť naspamäť, ale aby sa všetko snažili logicky chápať. S učením to zase netreba veľmi preháňať. Chýbať mi budú zábavné chvíle, ktoré sme spolu v triede i na výletoch prežili, keď som dostávala záchvaty smiechu, každé vyrezávanie tekvice na Halloween, ozdobovanie triedy, prezliekanie sa do masiek, ale aj každá zbytočná hádka, ktorá nás na konci viac spojila. Chýbať mi budú aj učitelia, ktorí boli milí, aj keď sme si to možno nezaslúžili. Na rozlúčke som nebola smutná, skôr som bola vdáčna za všetok čas, ktorý sme spolu strávili a na ktorý budem určite spomínať a teším sa na úplne novú etapu svojho života. Leto bude môj zaslúžený odдых potom sa chcem sústrediť hlavne na vysokú školu a pracovná pozícia je pre mňa ešte jedným veľkým otáznikom. Je v poriadku nemať všetky odpovede.“

Janka

„Ja som bol počas príprav na maturitu úplne v pohode. Sústredil som sa len na to, že všetko dobre dopadne. Teraz som však už rád, že mám všetko za sebou. S maturitnými skúškami to nie je také hrozné ako o tom každý hovorí, ale bez príprav to predsa len nejde. Chýbať mi samozrejme bude každý, s kým som si vytvoril dobré vzťahy počas celého štúdia. Spomínať budem samozrejme na naše výlety, ale aj bežné dni, kedy sme vymýšľali fity na učiteľov, len aby sme prežili vyučovací deň čo najlepšie v náš prospech. Cez prázdniny si chceme čo najviac oddýchnuť a od septembra pokračovať v štúdiu“

Šaňo

Alexander Parada, Július Horváth, Dávid Jozef Hajdu

Sadíme symbol budúcnosti

Strom je považovaný za najmocnejší symbol ľudstva - je to symbol energie, lieči myseľ aj telo. Strom v sebe nesie hlboký význam a univerzálny odkaz, že sme súčasťou väčšieho celku a že sme spojení so všetkým, čo nás obklopuje. Stromy poskytujú útočisko a ochranu pre rôzne formy života, produkujú kyslík, pre nás tak potrebný k životu a ich koruny poskytujú relax a úľavu v horúcich letných dňoch. Pripomínajú neustálu obnovu a kolobeh života. Kvôli tejto hlbokej symbolike a krásе stromov, na ktoré v dnešnom technickom svete často zabúdame, sme už minulý rok zaviedli tradíciu vysádzania stromčekov v areáli našej školy študentmi končiaceho ročníka. Úlohou

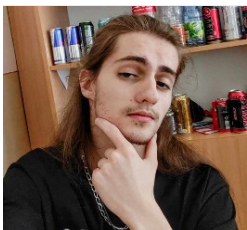

Viktória Pavlovská, Alexander Parada

žiakov IV. B a V. A bolo vybrať strom, miesto a dátum výsadby nového, pre nich symbolického stromu, pri ktorom by sa zišli aj o päť či desať rokov a zaspomínali na svoje študentské časy. Po vzájomnej dohode výber padol na sakuru, ktorá je najkrajšia práve v máji, keď je plne rozkvitnutá a prináša svoje až magické ružové čaro, a symbolizuje lásku medzi ľuďmi. Tento strom je známy aj ako čerešňový kvet, je jedným z najkrajších a najobdivovanejších stromov na svete. Svoje korene má v Japonsku. Každý rok keď sakury zakvitnú, pripomínajú nám, aby sme si vážili každý okamih, žili naplno a obdivovali krásu, ktorá nás obklopuje. Tento jedinečný strom nás učí, že aj v pominuteľnosti je krása a v každom konci nový začiatok.

Žiaci IV.B a V.A sadia sakuru

„Prípravu na maturitu som úprimne veľmi intenzívne neprežíval. Priznám sa, že som sa na maturitu mohol pripravovať aj poctivejšie a dôkladnejšie, ale napriek tomu sa mi to podarilo nad moje očakávania. Asi som to už chcel mať za sebou, no veril som, že moje doposiaľ nazbierané vedomosti budú stačiť, a že sa nepotrebujem zbytočne stresovať. Teraz som na seba rád, že som to zvládol nad moje očakávania ale som aj rád, že už je táto skúška života za mnou. Mladší spolužiaci nestresujte! Bud'te zhovorčiví, a aj keď sa náhodou stane, že nebudete vedieť odpovedať na otázku, hlavne nebud'te ticho. Chýbať mi budú všetky zážitky so spolužiakmi, ďalej sú to aj celoštatné súťaže SIP s pani Gajdošovou. Ak ste zruční v písaní alebo upravovaní textu na počítači, určite neolutujete a odporúčam ich. Veď predsa niekto musí po mne prevziať štafetu. V pamäti mi určite utkvela naša prax v Chorvátsku, konkrétne narodeninový darček a narodeninová oslava, ktorú si pre mňa moji spolužiaci pripravili. To je niečo, na čo určite nikdy nezabudnem. Rozlúčka pre mňa znamená pomyslenú bodku za touto 5-ročnou etapou môjho života. Som optimistický človek, a preto si moju budúcnosť po opustení školy predstavujem veľmi pozitívne. Verím, že sa mi podari splniť si svoje sny a teším sa na to, čo všetko ma v živote ešte čaká.“

Tobias

Od školských lavíc k veľkým snom

Maturanti, ktorí práve ukončili svoju stredoškolskú púť, sa ocitnú na prahu novej etapy svojho života. S odhodlaním, plní snov a túžob, vykročili do sveta dospelosti. Posledný školský zvonček pre mnohých symbolizuje koniec jednej dôležitej kapitoly a začiatok novej. Sú to zmiešané pocity: na jednej strane radosť z ukončenia štúdia a na druhej strane obavy z neznámeho. Po štyroch, respektíve piatich rokoch strávených v konkrétnych triedach, s tými istými spolužiakmi a učiteľmi, je ťažké si predstaviť, že čoskoro bude všetko iné. Po úspešnom zládnutí maturity sa pred každým maturantom otvára široké spektrum možností.

Niektorí pokračujú v štúdiu na vysokých školách, iní sa rozhodnú pre pracovnú kariéru alebo pre cestovanie a získavanie skúseností. Každá cesta je jedinečná a prináša svoje vlastné výzvy a príležitosti. Pri odchode zo strednej školy sa vynárajú spomienky na nezabudnuteľné momenty: školské výlety, spoločné zážitky s priateľmi, školské projekty, ale aj stresujúce skúšky a nespočetné hodiny učenia. Tieto spomienky vás budú sprevádzať celý život a pripomínať vám, ako ste sa počas týchto rokov formovali a rástli. Nech Vaša cesta vedie kamkoľvek, nezabudnite na hodnoty, ktoré ste si tu osvojili. Bud'te spravodliví a čestní, hľadajte pravdu.

„Moje dni pred maturitnou skúškou boli plné rôznych emócií. Neistota, únava, očakávania, ... No, najviac asi prevládala stres, najmä počas akademického týždňa. Snažila som sa byť tieto dni čo najviac produktívna a vytrvalá, ale niekedy to bolo náročné a vyčerpávajúce. Po skúškach prišiel pocit úľavy, slobody a radosti, že si po období intenzívneho učenia konečne môžem oddýchnuť a venovať sa veciam, na ktoré som predtým nemala čas. Budúcim maturantom chcem odkázať, že je lepšie učiť sa priebežne a nenechávať si všetko na akademický týždeň, treba myslieť pozitívne, veriť si a nestresovať viac, ako je potrebné. Mne rozhodne bude chýbať bezstarostný stredoškolský život, kolektív, prechádzky v areáli školy a priateľský prístup našich učiteľov. Aj zo zahraničnej praxe v Chorvátsku si odnášam veľa krásnych zážitkov. Páčila sa mi aj práca v cvičnej firme, účasť a úspechy na veľtrhoch. V štúdiu chcem ďalej pokračovať v oblasti ekonomiky a financií. Pevne verím, že si nájdem svoju vytuženú prácu v tomto odbore a budem môcť zároveň aj cestovať a venovať sa svojim záľubám.“

Veronika

Absolventi V.A

Slávnostné vyradenie absolventov

24. mája sa v divadelnej sále OKC uskutočnila tá najvýznamnejšia udalosť pre maturantov - slávnostné odovzdávanie vysvedčení. Tento deň bol plný emócií, radosti, nostalgie a očakávaní, pretože pre mnohých študentov znamenal koniec jednej kapitoly a začiatok novej etapy v ich životoch. Ráno sa divadelná sála zaplnila sviatočne oblečenými študentmi, rodičmi a učiteľmi. Atmosféra bola elektrizujúca, každý cítil výnimočnosť okamihu. Samotné odovzdávanie vysvedčení bolo vrcholom

celej ceremónie. Jeden po druhom boli študenti pozývaní na pódium, kde im pani riaditeľka spolu s triednou učiteľkou odovzdali vysvedčenie. Nechýbali ani potlesky, objatia i slzy dojatia a hlavne kvety a kytice. Tento deň bol nielen oslavou úspechov a tvrdého úsilia našich maturantov, ale aj pripomenutím toho, ako rýchlo čas letí a aké dôležité je vážiť si každý okamih. Naším maturantom prajeme veľa šťastia, úspechov a odvahy na ich ďalšej ceste životom. Nech sa im splnia všetky sny a nech vždy kráčajú s hrdosťou a odhodlaním.

Text a foto: Emma

Absolventi IV.B

AD REVIDENDUM 2029

ŠÉFREDAKTORKA

Barbara Podracká

REDAKTORI

*Adriana Ambrúžová, Tímea Kenyeresová, Tamara Kuchárová
Emma Andrejová, Gabika Hrková, Tímea Kissimonová, Viktória Pavlovská*

KOREKCIA

Helena Fraňová

srsencasopis@centrum.sk

GRAFICKÁ ÚPRAVA

Roman Longauer

www.oarv.eu/srsen

Vydala: Obchodná akadémia, Akademika Hronca 8, 048 01 Rožňava

Dátum vydania: jún 2024

Periodicita: periodikum / vychádza 2x ročne

Vychádza od: 2004

